

E. H. ALFONS DASSONVILLE

In Memoriam E. H. A. Dassonville

Naar aanleiding van de K. de Flou-viering te Brugge (1928) huldigde *Biekorf* (1928, bl. 323 vlg.) in de Flou en naast hem (zij het ook met een enkel woord) in menigen Westvlaamsen tijdgenoot den stillen onvermoeibaren Vlaming die, „met 't kleinste geweld maar met de grootste standvastigheid, datgene deed wat hij kon, die het deed zoo heftig dat 't uitnam” en met een zweem van bitterheid werd er bijgevoegd : „En nochtans, hier zitten we in 't Westen verst van de zonne : verst van de boeken, verst van de toelagen, verst van het loon. Wat maakt hun dat alles?”

Onder de stille, Westvlaamse wroeters, die hier door *Biekorf* werden bedoeld, was ons afgestorven medelid E. H. A. Dassonville stellig geen der minst verdienstelijke en het „verst van de boeken” was ook voor hem een zware werkelijkheid : met de hem aangeboren aanleg voor de taalstudie heeft hij echter in de meest ongunstige levensomstandigheden gewoekerd als weinigen.

Geboren te Heule op 26 Juni 1860, studeerde Alfons Dassonville achtereenvolgens te Kortrijk, Roeselare en Brugge en werd priester gewijd te Brugge op 20 December 1884. Hij verwierf aan de Universiteit te Leuven de titel van candidaat in de Wijsbegeerte en Letteren en was nadien achtereenvolgens leraar te Oostende, Brugge en Poperinge (1885-1896), van 1896 af leraar in de Rhetorika in het College te Kortrijk.

De eerste fase van Dassonville's wetenschappelijke

bedrijvigheid dagtekent uit zijn Poperingse tijd en komt tot uiting in talrijke bijdragen verschenen in het bekende Westvlaamse tijdschrift *Biekorf*, waaraan hij van de eerste jaargang af zijn medewerking verleende, en aan het taalkundig bijblad van het Belfort, *Philologische Bijdragen*.

Van meet af aan ging Dasonville's belangstelling naar de studie van de Oudgermaanse talen en van de phonetica : een welkom terrein voor de praktische toepassing van de door ijverige inspanning verworven kennis bleken aldaar te zijn de Vlaamse plaatsnamen en zijn eigen Westvlaams dialect (1).

Met gretige ijver heeft Dasonville zich toegelegd op de studie van de vele standaardwerken op het gebied van de Germaanse taalkunde en het zal menigeen verwonderen te constateren, hoe de leraar uit het verre Poperinge onmiddellijk blijk geeft van vrij vertrouwde bekendheid met werken als o. m. Brugmann-Delbrück's en Paul's *Grundriss* ; de woordenboeken van Franck, Kluge en Fick ; de hele reeks *Grammatiken germanischer Dialekte* ; de phonetische werken van Sievers, Sweet, Bell, Western ; het taalkundig werk van Cosijn, Verdam, te Winkel, Franck, van Helten, Stoett, Kern, Vercoullie en anderen meer.

Ruime belezenheid in dezen blijkt dan ook reeds onmiddellijk uit zijn eerste bijdragen „Toogen-toonen”, „Vijvoudere”, „Rik en rugge”, „Over den Germaanschen tweeklank *ai*” en meer andere in de allereerste jaargangen van *Biekorf* (1890 vlg.) en in de vijf jaargangen van de *Philologische Bijdragen* (1892-1896).

In een andere bijdrage uit dezelfde tijd (1892) over „Diëtische taalstudie” stelt hij dan zijn bibliographische

(1) Ook aan Gezelle verleende Dasonville zijn medewerking. Verschillende van zijn brieven en taalnota's worden op het Gezelle-museum bewaard : op zijn aanvraag vertaalde Gezelle in Januari 1896 „Min modersprak” van Klaus Groth.

kennis ter beschikking van de „gadinghebbenden” en bezorgt hij hun een merkwaardige lijst van de „nieuwste, belangrijkste en noodigste” taalkundige werken. Meteen wenst hij een einde te maken aan de vele te dien tijde heersende, taalkundige wanbegrippen en publiceert hij een schets van een algemene klankleer, naar de beste bronnen (in hoofdzaak naar E. Sievers) bewerkt en waarbij menigeen onder zijn lezers wellicht aan Hamlet's „There are more things in the world” is gaan denken en tot grotere voorzichtigheid werd bewogen.

Een vraag van J. Seghers in *Biekorf* (1893, bl. 25) naar de oudste vormen van de Westvlaamse dorpsnamen was voor Dassonville de gewenste aanleiding tot het opstellen van een belangrijke lijst van oude bewijsplaatsen uit de *Chartes de Saint-Bertin*, die hij overigens later, onder welgevallige verwijzing naar de uitgestrektheid van het Germaans gebied in Frankrijk, met een tweede lijst van plaats- en riviernamen in Noord-Frankrijk zou aanvullen.

En onmiddellijk klinkt hier een waarschuwende stem : „Het ware immers”, zo lezen wij (*Biekorf* 1893, Bijblad bl. 1), „schoon en belangrijk werk de westvlaamsche plaatsnamen, taalkundig te onderzoeken en uit te leggen ; doch, mist men de oude vormen, zo stuit men aanstonds, voor een groot deel dezer namen, op het onmogelijke, en die niet te min zijn opzet wil doordrijven, vervalt in blinde gissingen en deerniswekkende dwalingen”.

Voor zijn dilettaantische tijd was een dergelijke, ernstige waarschuwing waarachtig niet overbodig !

In de eerstvolgende jaren verschijnen dan verder in *Biekorf* nog een reeks kortere taalkundige bijdragen waaruit telkens weer blijkt, niet alleen een gezonde kijk op de aard der besproken verschijnselen, maar ook een voor die tijd meer dan gewone kennis van Germaanse en Romaanse talen, dialecten, persoons- en plaatsnamen.

Inzonderheid wijzen wij hier echter op een uitvoerige bijdrage „Friesch, Saksisch of Frankisch” (*Biekorf* 1895, Bijblad I-XL), waar een onderzoek wordt ingesteld naar mogelijke Inguaeoonse taalverschijnselen in de Westvlaamse plaatsnamen. Ook hier munt Dassonville uit door grote bedachtzaamheid en het is voor hem geen geringe verdienste, dat hij o. a. voor de zo lang betwiste *ijde*-namen een hypothese (< Ags. *hȳth*) heeft aan de hand gedaan, die thans vrij algemeen als werkelijkheid wordt aanvaard (1).

Ook zijn bespreking van het eerste deel van G. Kurth's *Frontière linguistique* verdient ten volle onze waarderende aandacht : meer dan een beseftte hij het belang van dit standaardwerk, te meer omdat daardoor een definitief einde werd gemaakt aan het avontuurlijke goochelen met de afleiding der plaatsnamen en aan de apodictische toon die zolang op dat stuk had geheerst.

In zijn velerhande kritische nota's onderlijnt hij verder met nadruk, dat bij de studie der plaatsnamen moet geëist worden „volkomen onderwerping aan de wetten eener bezadigde, geregelde, streng *methodische*, zich zelf bewuste taalkunde” en niet minder gevat luidt het : „Overal worden de oordnamen der plaatsen, die op of nabij de tegenwoordige taalgrens gelegen zijn, zorgvuldig opgegeven : maar zou er niet in een of ander geval een spoor van vroegere taalverscheidenheid in verder afgelegen streken te zoeken of te vinden zijn?”

(1) Hierbij moge het „verst van de boeken” op welsprekende wijze blijken uit volgende passus : „Ik had nu eens den tijd niet om dit nader te onderzoeken, noch en heb ik de boeken en andere bronnen die mij dit werk zouden mogelijk maken. Misschien is dit van eenen anderen kant reeds verwezenlijkt in Förstemann's *Namenbuch* ; en zoo niet, zoo zou men daar toch het noodige vinden om het gewenschte onderzoek met vrucht te beginnen en spoedig te voleindigen. Wilde iemand, die over Förstemann beschikt, een dergelijk werk aangaan, en door de drukpers aan de Vlamingen bekend maken, hij zou den hertelijksten dank verdienen van al degenen die in zulke zaken belang stellen” (bl. iv).

In dezelfde jaren schreef Dassonville tevens een twaalftal bijdragen voor de *Philologische Bijdragen*, gewijd aan bepaalde aspecten van het vocalisme en het consonantisme en hun ontwikkeling in het Westvlaams, aan enkele verschijnselen uit de Germaanse conjugatie, steeds phonetisch gefundeerd en historisch-vergelijkend aan de hand van talrijke voorbeelden uit de Oudgermaanse of de moderne Vlaamse dialecten (1).

Ten slotte vestigen wij, bij het afsluiten van deze periode in Dassonville's leven ook de aandacht van onze lezers op de taalkundige studie die hij wijdde aan „De klankveranderingen voorkomende in de Westnederfrankische eigenamen der Chartes de Saint-Bertin.”

Al mogen zijn „navorschingen” vrij bondig uitgevallen zijn, wij moeten het op prijs weten te stellen, dat Dassonville in het afgelegen Poperinge, als een der eersten bij ons het belang van dergelijke opzoekingen naar volle waarde wist te schatten.

(1) Uit zijn bespreking van L. Simons' *Roermondsch dialect* lichten wij het volgende :

... En toch is de klankleere — de echt wetenschappelijke historische vergelijkende klankleere — van de hoogste aangelegenheid tot het begrijpen van de innere natuur en het wezen eener tale. Wat ons Dietsch in het bijzondere aangaat, is de grondige kennis der levende volksspraken van het grootste belang voor het bepalen der plaats, waar menige middeleeuwsche gewrochten ontsproten zijn, en verder op voor het herkennen dervolksstammen, die de verschillende gewesten van ons vaderland zijn komen bevolken. Het ware eene edele, en, hopen wij, niet te moeilijke taak, wilden eenige taalliefhebbers dit gedeelte der dietsche „dialectologie” bewerken, en aan een nauwgezet onderzoek onderwerpen. De gemelde tijdschriften (nl. *t Daghet in den Oosten, Ons Volksleven, Volk en Taal, Loquela, Rond den Heerd*) zouden aan de taalstudie eenen gewichtigen dienst bewijzen, en ze eenen grooten stap doen vooruitgaan, met zulkdanige werken gretig te aanveerden, door den druk te verspreiden, en aan de taalbevorderaars der verschillende gouden toegankelijk en oorbaar te maken (*Phil. Bijdragen I* (1892), 25-26).

Stellig een bewijs te meer van Dassonville's klare kijk op de brandende problema's van het ogenblik !

In het jaar 1900 vertrekt Dassonville naar Spanje, waar hij tot October 1906 als rector van San Andres de los Flamencos zou werkzaam blijven : hiermede ligt zijn philologisch werk te onzent natuurlijk stil, al zal uit zijn later werk voldoende blijken dat ook in Spanje zijn belangstelling voor taalkundige aangelegenheden hem niet had verlaten.

Na zijn terugkeer uit Spanje (1906) duurt het dan ook niet lang of hij hervat zijn medewerking aan *Biekorf*.

Aangezet wellicht door de eerste kennismaking met de *Chartes de Saint-Bertin* slaat hij thans de hand aan de belangrijke documenten der St. Pieters abdij te Gent, welke door Fayen, Van Lokeren en Van de Putte waren uitgegeven en waarvan het latere onderzoek (naar de originele stukken) door Prof. J. Mansion ons de ongeëvenaarde „Oud-Gentsche Naamkunde” zou schenken.

De uitkomsten van deze studie vinden wij in een lange reeks van bijdragen, die onder het pseudoniem Adzo in *Biekorf* (1908-1909) werden gepubliceerd.

Het zijn stellig deze bijdragen, die het meest de aandacht op Dassonville hebben gevestigd ; hij schijnt er geruime tijd met welgevallen te hebben aan gewerkt, wellicht omdat hij hier over een stel bronnen beschikte dat hem te Kortrijk voor andere gebieden grotendeels ontbrak. Af en toe mogen zij enigszins breedvoerig uitgevallen zijn : Dassonville is er in elk geval in geslaagd ook dorre historische en taalkundige beschouwingen binnen het bereik van zijn lezerspubliek te brengen.

Dat hij in menig geval niet de juiste oplossing heeft gevonden, mag ons niet verwonderen : men zal echter niet kunnen ontkennen dat hij zich, wat betreft het verband tussen plaats- en persoons (familie-)namen, de zorg besteed aan het onderzoek der oude naamvormen, de vergelijking met plaatsnamen uit de aanpalende gebieden

en de ontwikkeling van het plaatselijk dialect, torenhoog boven het dilettantisme van zijn tijd heeft weten te verheffen. Daarbij niet te vergeten dat weer in zeer vele gevallen Dassonville's verklaring — zij worde dan nog met zoveel bescheidenheid medegedeeld — ook later de orthodoxe is blijken te zijn.

Aan een ander werk van langere adem schijnt Dassonville later, wellicht bij gebrek aan tijd en aan voldoende documentatie, niet meer te hebben gedacht.

Van het jaar 1909 af tot 1914 publiceert hij, eerst als Adzo, daarna onder eigen naam in *Biekorf* korte, vooral toponymische bijdragen, voor dewelke bij voorkeur geput wordt aan nieuwe historische bronnen, die intussen links en rechts waren verschenen : zijn belangstelling gaat hierbij niet alleen naar Vlaanderen, maar ook naar Noord-Frankrijk en Wallonië.

Bij het uitbreken van de oorlog was Dassonville pastoor te St. Jacobs te Ieper : zijn losse aantekeningen gingen, naar het getuigenis van Z. E. H. Deken Camerlynck, teloor in de dood van Ieper, terwijl hijzelf met moeite uit de puinen van zijn pastorij werd gered.

Maar reeds in 1920 wordt de medewerking aan *Biekorf* hervat in de vorm van losse bijdragen over Vlaamse (vooral Westvlaamse) gemeenten, maar waaruit telkens weer ruime belangstelling blijkt voor de studie van de waternamen, de Germaanse voornamen, de Vlaamse familienamen en niet het minst van de Romaanse plaats- en familienamen.

Bij de benoeming der eerste corresponderende leden (1927) in de schoot van de Commissie voor Toponymie en Dialectologie werden Dassonville's verdiensten eenparig erkend, al wisten wij dan ook dat de verre reis van Kortrijk naar Brussel niet dikwijls zou worden ondernomen.

Maar bij de eerste oproep voor het samenstellen der

Handelingen zette hij zich met steeds jonge ijver aan het werk !

Voor de *Handelingen* II (1928) en IV (1930) schreef hij twee kapitels uit wat hij noemde „het boek der Prosopo-Toponymie”, nl. over het verband tussen de plaatsnamen en de Germaanse bakernamen en bij- of toenamen.

Ook hier beweerde Dassonville geenszins overal de juiste oplossing gevonden te hebben : hij beschouwde dit onderzoek veeleer als een eerste verkenningstocht waar onvermijdelijk „dwalingen en misgrepen” moesten onderlopen, maar die wellicht op een spoor kon wijzen „dat tot oplossing kon leiden”.

Op de vergaderingen van onze Commissie hebben wij niet het voorrecht gehad Dassonville te ontmoeten, maar wij weten en diegenen die in zijn onmiddellijke omgeving hebben geleefd getuigden, bij zijn overlijden te Kortrijk op 18 Januari 1936, dat hij allerwegen achting genoot „om zijn buitengewone geleerdheid en oprechte genegenheid, om zijn minzamen omgang”.

En wij menen, dat wij deze korte schets gewijd aan het levenswerk van ons betreurd medelid niet beter kunnen besluiten dan met een korte aanhaling uit *Biekorf* :

„Ge moogt, na mijn dood, zeggen dat ik, door allerlei omstandigheden, mijn volle maat niet heb kunnen geven”. Zoo zei ons eens de dierbare Overledene, en geen bitterheid lag in zijn woorden, maar blijmoedige berusting : hij was een eenvoudig en oprecht man. De geleerdheid doofde in hem de diepe levenswijsheid niet ; zij bloeide samen met een nederig gemoed, een ongekunstelde vroomheid, een priesterlijke hulpveerdigheid”.

Ook het aandenken van dezen stoeren Westvlaming zullen wij allen in dankbare verering houden.

Hij ruste in vrede.

Augustus 1936.

H. J. VAN DE WIJER.

BIBLIOGRAPHIE.

- 1890.** — Toogen-toonen. *Biek.* I (1890), 84-87.
Vijvoudere. *Biek.* I (1890), 146-149 ; 163-166.
Rik en Rugge. *Biek.* I (1890), 369-373.
- 1891.** — Over den Germaanschen tweeklank *ai.* *Biek.* II (1891), 124-127 ; 136-139 ; 150-153.
- 1892.** — Over den westelijk Westvlaamschen vorm van het voorvoegsel *ge.* *Biek.* III (1892), 9-13.
Dietsche taalstudie : Over de plaats van het Dietsch in de verdeling der Indogermaansche talen. *Biek.* III (1892), Bijbl. I-XIV.
Over klankleer. *Biek.* III (1892), Bijbl. XV-XXVI ; IV (1893), Bijbl. XXIX-XLIII.
Over den Germaanschen tweeklank *au.* *Phil. Bijdr.* I (1892), 3-17.
Dietsche gouwspraken. *Phil. Bijdr.* I (1892), 25-30.
De Westvlaamsche *w.* *Phil. Bijdr.* I (1892), 37-46 ; 53-56.
- 1893.** — Kokte. *Biek.* IV (1893), 89-91.
Doom en Stoom. *Biek.* IV (1893), 366-367.
Plaatsnamen (Oude vormen van Westvlaamsche plaatsnamen). *Biek.* IV (1893), Bijbl. I-X.
Eenige gevallen van j-omklank in de omstreken van Kortrijk. *Phil. Bijdr.* II (1893), 25-28.
- 1894.** — Eggewaerscapelle. *Biek.* V (1894), 23-25.
Roxem. *Biek.* V (1894), 92-96.
De Suebi in de Vlaamsche oordnamen. *Biek.* V (1894), 216-219.
Thorhout. *Biek.* V (1894), 252-256.
Herwald-Thereald-Thorwald (Thorhout). *Biek.* V (1894), 269-272 ; 277-281.
Nomina Geographica Flandro-Gallica. *Biek.* V (1894), Bijbl. IX-XXXII.
Dietsche-Romaansche taalvorsching. *Biek.* V (1894), Bijbl. XXXIII-LIV.
- Navorschingen over de klankveranderingen voorkomende in de Westnederfrankische eigennamen der Chartes de Saint-Bertin. *Phil. Bijdr.* III (1894), 3-9, 19-24.
- 1895.** — Bilk. *Biek.* VI (1895), 69-73.
Atrecht. *Biek.* VI (1895), 85-87.
Traneeuw. *Biek.* VI (1895), 116-118.
Vlaamsch in Normandiën. *Biek.* VI (1895), 325-332.

- Friesch, Saksisch of Frankisch. *Biek.* VI (1895), Bijbl. I-XI.
De Westvlaamsche *l*. *Phil. Bijdr.* IV (1895), 3-16.
Fransch-Vlaamsche studiën. De Fransche gemouilleerde *l* in het hedendaagsch Westvlaamsch. *Phil. Bijdr.* IV (1895), 17-22.
De Fransche gemouilleerde *n* in het hedendaagsch Westvlaamsch. *Phil. Bijdr.* IV (1895), 33-34.
Bemerkingen over de behandeling der gemouilleerde *l* en *n*. *Phil. Bijdr.* IV (1895), 35-37.
- 1896.** — Kurth, G. La frontière linguistique en Belgique et dans le Nord de la France. 1° deel (*Bespreking*). *Biek.* VII (1896), Bijbl. I-XXIV.
Westvlaamsche verscheidenheden. *Phil. Bijdr.* V (1896), 1-11.
1. Vervoeging der sterke werkwoorden. 2. Reduplicerende werkwoorden. 3. 1° pers. enk. van den tegenwoordigen tijd. 4. Grammaticsche wissel in de vervoegingen. 5. *Ge-* in het verleden deelwoord.
- Boezeroen. *Phil. Bijdr.* V (1896), 17-24.
Nieuwe oplossingen van oude raadsels. *Phil. Bijdr.* V (1896), 33-37.
1. De zoogezeyde reduplicerende werkwoorden in de West- en Noordgermaansche talen. 2. Het meervoud van den verleden tijd der Germaansche werkwoorden van de vierde en vijfde klas.
- 1900.** — Leije-Lys. *Biek.* XI (1900), 218-223 ; 225-232.
1908 (1). — Plaatsnamen (Desselghem, Anseghem, Avelghem). *Biek.* XIX (1908), 113-124.
Plaatsnamen (Tieghem, Tillegghem, Ooighem, Ootegghem, Rokeghem, *Veerdeghem). *Biek.* XIX (1908), 129-138.
Plaatsnamen van vreemden oorsprong (Vracene, Varsenaere). *Biek.* XIX (1908), 138-140.
Plaatsnamen (Adeghem, St. P. Ayghem, Andelghem, Ascoldenghem, Auwegghem). *Biek.* XIX (1908), 161-165.
Plaatsnamen (Bacceningahem, Baeyghem, Baelegghem, Betecom, Boesegghem N., Busseghem, Butseghem, Canegghem, Cooleghem). *Biek.* XIX (1908), 233-237.
Plaatsnamen (Deftinge, Denterghem, Dutteghem, Ekeningahem, Erondeghem, Erwetegghem, Everghem, Fliringehem, Frautingehem). *Biek.* XIX (1908), 251-254.

(1) De bijdragen vermeld onder de jaren 1908, 1909 en 1910 (behalve de allerlaatste) verschenen onder de deknaam *Adzo*.

- Plaatsnamen (Gothengim, Gunzingeheem, *Ermenghem, Hermelghem, *Heddeghem, Hilleghem). *Biek.* XIX (1908), 313-317.
- Plaatsnamen (Ideghem, Landeghem, Landerghem, Leeuwerghem, Lovendeghem, Makeghem, Maldeghem, Malderghem, Meyghem, Mooreghem). *Biek.* XIX (1908), 321-325.
1909. — Plaatsnamen (Oordeghem, Otterghem, Pikkelghem, Peteghem, Poteghem, Ramaringahemia, Ruminghem, Seeverghem, Siringim). *Biek.* XX (1909), 26-30.
- Plaatsnamen (Snelleghem, Somerghem, Synghem, Tatinghem). *Biek.* XX (1909), 72-78.
- Plaatsnamen (Terdeghem, Thuringehem, Tippingehim, Vanteghem, Vloerseghem, Vrijlegghem, Waereghem, Wesseghem, Wielinghem, Worteghem, Woubrechtghem, Wroenleghem, Wijlegghem, Zedelghem, Zerkeghem). *Biek.* XX (1909), 120-128.
- Plaatsnamen (Schopegem, *Malleghem, Rollegem, Rollegem-Kapelle). *Biek.* XX (1909), 209-215.
- Geslachtsnamen (Bostyn, Bostoen, Wostijn ; Nolf, Ryckaseys, Van Coillie). *Biek.* (1909), 278-283 ; 297-301.
1910. — Voornamen (Alfons, Ferdinand, Elvira, Aloïs). *Biek.* XXI (1910), 17-24 ; 49-54.
- Plaatsnamen (Roeselare, Leers N.). *Biek.* XXI (1910), 193-198.
- Plaatsnamen (Roozebeke, Rosult N.). *Biek.* XXI (1910), 217-222.
- Plaatsnamen (Ruisselede, Ruisbroek). *Biek.* XXI (1910), 298-303.
- Plaatsnamen (Ruibroek, Rasbeek, Resschebeke). *Biek.* XXI (1910), 305-310.
- Plaatsnamen (Woumen, Houthulst, Rijkegem, Assegem). *Biek.* XXI (1910), 369-374.
1911. — Plaatsnamen (Rebergues, Rebecq(ue)-Rognon, Rebaix, Roubaix). *Biek.* XXII (1911), 177-180.
- Plaatsnamen (Reninge, Reninghelst). *Biek.* XXII (1911), 205-207.
- Plaatsnamen (Komen, Meesen). *Biek.* XXII (1911), 353-359.
- Plaatsnamen (Meeñen, Vleteren, Wakken). *Biek.* XXII (1911), 376-379.
1912. — Plaatsnamen (Ware, Mare, Warche, Marke, Werken). *Biek.* XXIII (1912), 119-128.
- Plaatsnamen (Marchin, Warcoing, Marcoing, Warquignies, Marquignÿ). *Biek.* XXIII (1912), 135-138.
1913. — Plaatsnamen (Yper, Loker). *Biek.* XXIV (1913), 230-236.
- Plaatsnamen (Kemmel, Vleteren). *Biek.* XXIV (1913), 305-310.

- 1914.** — Plaatsnamen (Doevie, Douve, Moeschroen, Verlinghem N., Frelinghien N.). *Biek.* XXV (1914/19), 173-177.
- 1920.** — „Matrona” en toebehoor. *Biek.* XXVI (1920), 81-84.
Bais, enz.; Nog „Matrona”, enz. *Biek.* XXVI (1920), 109-113.
- 1921.** — Aalbeke. *Biek.* XXVII (1921), 16-18.
Aarseele. *Biek.* XXVII (1921), 27-28.
Aartrijke. *Biek.* XXVII (1921), 49-50.
Adinkerke. *Biek.* XXVII (1921), 133-135.
- 1922.** — Alveringhem. *Biek.* XXVIII (1922), 9-11.
Assebroek. *Biek.* XXVIII (1922), 103-104.
Avekapella. *Biek.* XXVIII (1922), 203.
- 1925.** Zarren. *Biek.* XXXI (1925), 244-246.
Moen. *Biek.* XXXI (1925), 266-268.
- 1926.** — Thosan-Doest. *Biek.* XXXII (1926), 13-14.
Oevernamen (Outrijve, Hoogstade, l'Estade, l'État). *Biek.* XXXII (1926), 50-52.
Quentawic(Etaples), Sorrus (Montreuil). *Biek.* XXXII (1926), 102-103.
Balduinus. *Biek.* XXXII (1926), 123-125.
Nog Westvlaamsche dorpsnamen (Oostkamp, Lophem, Beernhem, Lophem, Beernhem, Oedelhem). *Biek.* XXXII (1926), 158-159.
Nordica (Ansleicus, Anquetil, Turquetil, Deursteen, Deurghys-Turgis). *Biek.* XXXII (1926), 202-205.
Husidinium (Heusden). *Biek.* XXXII (1926), 229-231.
- 1927.** — Over Belgo-Romeinsche oordnamen (Suksike, Velsike, Moerzeke, Ausque, Wisques, Isques, Licques, Creques, Créquy, Cléty, Renty-Assouval, Menty en Mentque-Nort-Bécourt). *Biek.* XXXIII (1927), 8-12.
- 1928.** — Skald. *Biek.* XXXIV (1928), 104-106.
Plaats- en geslachtsnamen (Germ. *flusk*, *busk*, *threusk*, met afleidingen). *Biek.* XXXIV (1928), 328-331.
Een kapittel uit het boek der prosopo-toponymie. *Com. Top.* II (1928), 115-132.
- 1929.** — Hondeghem. *Biek.* XXXV (1929), 8-9.
Eeckhout-Kinoo (= Quesnoy). *Biek.* XXXV (1929), 74-75.
Toponymie (Apoudervelt, Appelterre, Appeltruit, Triest). *Biek.* XXXV (1929), 194-196.
- 1930.** Gotica (in Zuid-Frankrijk). *Biek.* XXXVI (1930), 4-6.

Een ander kapittel uit het boek der prosopo-toponymie. *Com. Top.* IV (1930), 51-73.

Over de spelling der Westvlaamsche gemeentenamen. *Biek.* XXXVI (1930), 41-44.

Hervvaard-Harifrith. *Biek.* XXXVI (1930), 264-265.

1931. — Toponymica (Avel-Affel-Affelghem ; Ravel-Raffel-Raf-felghem. *Biek.* XXXVII (1931), 20-21.

Toponymica (Cambresèque = Semmerzake ; Marquain = Merch-tem). *Biek.* XXXVII (1931), 48-50.

Toponymica. Haalter = Helchteren ; Dessel = Texel ; Asperghem = Esperghien). *Biek.* XXXVII (1931), 107-108.

Bruggelingen of Vlissingen? *Biek.* XXXVII (1931), 136-138.

